

Inspiracija

Izvajalec: Echobe

Avtor besedila: Erik Lamut - "Echobe"

Avtor glasbe: ***

Ja insparacijo vlečem iz ljudi, ki jih poznam
i ki srečavam jih vsak dan, ja to čist za zihr znam
da realni so, res obstajajo, iz vsakdanjih situacij
fleshi na papirju, preveč informacij.
Ko možgani mi zalaufajo, i primem za pero
ne morem vstaviti tega ja nagona, pisau zmeraj bom
zt ke žilica mi dela, sm srečen ke jo mam
že od osnovne naprej, delam to ka znam
i respekt vsem ljudem dejanj,
ki res besede svoje naredijo, izza svojih sanj
stojijo, se borijo za pravice svoje
tuko preživetega, samo upam, da bom enkrat res dobu svoje
i namesto da sm se drogiral, ja sm sviral.
Nism diral ka ni moje blo i sm pobiral
vse nasvete, ki so dajali mi jih vsa ta leta
spravu sm v stih, svojo zgodbo, to je zadnji moj vdih, zadnji moj vdih ...

Mnogi so že rekli to i mnogi že dejali,
da ne spleča se življenja posvetiti eni stvari,
da tuko vsega tega skriva ta naš svet,
da naj zapravim ne svojega življenja kot poet
do zdej vsi so vmrli revni, na to so se zanašali
zaslužiti kaj z rimami, med praznimi flašami
končali svojo pot, a rime so živele
še naprej i množice so jih še ponosno pele.
Mnogi so me vprašali i mnogi mnogo krat
kak je filing, ko znaš kaj bi od življenja rad,
kak filing mora biti to, da ko v jutro se zbudiš
i točno znaš kk boš zapravo dan, da ga preživiš
tk ko češ, i da nekaj narediš, ne izgubi
čara ti vsaki dan, da podoba tvoja ne zbledi,
da dolga leta ohraniš to igro zanimivo
i opaziš da je nebo plavo, ne pa zmeraj samo sivo ...
včasih treba gor pogledat, da vidiš kaj se dogaja okoli tebe ...

Baje na koncu mavrice, pozabljen je zaklad,
ko sm še vrjel v pravljice, sm ga šu iskat,
smejali so se mi i dejali to so mi,
da vse je samo šala, a niso znali, da so mi
podrli mlade sanje, i tako zmeraj zmeraj znova
zmeraj več razočaranj, moški tredega kova
sm postal, dana ko začeli so problemi se

Slovenska glasbena besedila

ne spomnem se več, le besed - "Erik, pripremi se!"
vsak k sebi vsaki zase.

Dobrodošli v nove čase, zdej zategnite si pase
i piščance, dvignem glas za Belokranjce
strgam si lance, grem nazaj med narkomane i pijance
med kronike, šakane, dilere i hašišare
med klošare, tu je moj dom, samo pare
vsi bi radi, kje je meja bla, ko frendi so začeli
za drogo dajat vse le, vse ka so imeli ... v spomin na njih, propale duše!